

32 KLEUR-BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
IN NEDERLAND 60 Cts
18

Ons volledig tekenverhaal :

FRIDJOF NANSEN

F. CHENEVA

FRIDJOF NANSEN

door F. CHENEVAL

IN het Noorse dorpje Storenfrün staat de jonge Nansen bekend als een sportieve en vechtlustige kerel !

Nansen !... Weer aan het vechten ?... Ga beiden naar de klas, en blijf daar ! Jullie moesten beschaamd zijn !

Het is zo stil in de klas ! Welke grap zouden ze nu weer beramen ?

!!!... Ha ! Dat zie ik liever ! Jullie zijn ten minste niet haatdragend !

totrijke skiloverwinningen

Maar dat is Fridjof Nansen ! Hij kaapt weer de grote prijs weg ! Wat een as !

Wij zien je niet meer in de cursus, Fridjof !

De bergen en de eenzaamheid leren mij meer dan de universiteit !

Nansen hoort de roep van de verte en scheept ... op de « Viking » die op zeehondenvangst uitvaart.

Kijk, kapitein !... Drijvend hout !... Welke stroming zou dat hierheen gebracht hebben ?

Ik heb hier dikwijls drijfhout gezien... Maar ik heb mij daar nooit over verwonderd. Het is inderdaad vreemd, dat het zich hier bevindt ! De kust is zo ver af, en de stromingen zijn verward...

Nansen sluit zich op in het laborato-...

Vanwaar zou dat hout komen ? Er zijn geen bomen aan de Noordpool, het is er veel te koud, en er is geen aarde...

Wie is dat ?

De jonge Nansen. Hij komt een verslag brengen aan de akademie. Het is een verstandige kerel, maar ik geloof dat hij te veel verbeelding heeft !

Heb je dat gehoord ? Hij wil Groenland van oost naar west doorkruisen !

Maar dat is een dwaasheid ! Het binnenland van Groenland is een uitgestrekte ijsvlakte !

... tot een goed einde kan brengen, trotseert Nansen het ...

Wat een wind ! Die bijt als een wolf !

Moed, Sverdrup ! Wanneer wij onze tent hebben opgetrokken, kunnen wij rusten !

De kust ! De zee ! We zijn er !

Hoera ! Nu hebben wij alleen nog een schip nodig om naar Noorwegen terug te keren !

Weldra bereiken ze een eskimodorp ...

Een schip ?... Reeds vertrokken !

Verdorie ! Wij zullen hier heel de winter moeten doorbrengen !

Nog boomstronken ! Van waar komen die toch ?

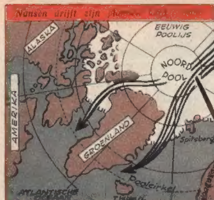
Het zijn Nansen en Sverdrup !

Leve Nansen !

Hij is er toch in geslaagd !

Eva Sars, wil je Fridjof Nansen tot echtgenoot nemen ?

Ja...

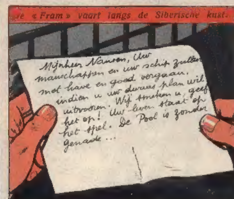

Nansen drijft zijn
ALASKA
EEUWIG POOLIJS
NOORD POOL
SIBERIË
Pakijs
AMERIKA
GROENLAND
Spitsbergen
Poolcirkel
ATLANTISCHE OCEAAN
De bomen die door de zee meegesleurd worden, zijn dezelfde als die van de Siberische steppe. Hoe kan men hun aanwezigheid in de Noord Atlantische Oceaan uitleggen? Alleen een stroming die onder het poolijs doorgaat verklaart dit fenomeen !

Het hout waarvan de Eskimo's zich bedienen, komt niet van Groenland, maar van Siberië ! Ten einde mijn teorie te bewijzen, heb ik besloten de kusten van Siberië af te varen met een ijsbreker, de « Fram ». Indien de stroming werkelijk het hout meesleurt, dan moet de « Fram » ook de Atlantische Oceaan bereiken...

Die teorie berust op niets, mijnheer Nansen !
Je bent gek, mijnheer Nansen ! Het is waanzinnig je in het polijs te wagen !
Geef dat plan op !

Maar al deze woorden kunnen Nansen niet weerhouden. In juni 1893 vaart de « Fram » naar het noorden onder commando van Otto Sverdrup. Hij heeft eveneens een andere ontdekkingsreiziger aan boord, een vriend van Nansen : Johansen.

De « Fram » vaart langs de Siberische kust.
Mijnheer Nansen, Uw schip zullen manschappen en uw schip zullen met have en goed vergaan, indien u uw dwaas plan wil uitvoeren. Wij smeken u, geef het op! Uw leven staat op het spel. De Pool is zonder genade...

Heb je dat gelezen, Johansen ? Spijt de duidelijkheid van de feiten, blijven ze koppig ! Zohaast wij de laatste brug achter ons zullen opgeblazen hebben, zullen wij wel verplicht zijn vooruit te gaan, en wij zullen hen alle mogelijke bewijzen bezorgen !

Op 25
Wij hebben de Siberische kust afgevaren, en nu zitten wij in het ijs...
Inderdaad, Sverdrup ! Nu hebben wij niets anders meer te doen dan de natuur haar werk te laten verrichten : ons naar de Atlantische Oceaan te laten drijven.

De bemanning slaat een kamp op voor een lange overwintering...
Met deze machine zullen wij wel stroom hebben !
Ho, kijk, kapitein ! Nansen heeft een zeehond geschoten !

Het is reeds Kerstmis ! Al drie maanden zit het schip gevangen, en reeds zes weken duurt de poolnacht.

Wij hebben de 80ste noorderbreedtegraad overschreden !
Dus, de 80ste ! Wel, dan voert een stroming ons wel naar de Atlantische Oceaan. Maar met dat ritme duurt het nog jaren eer we naar Noorwegen kunnen terugkeren... Het bewijs is niettemin geleverd. Ik stel voor dat wij d weg verde te voet afleggen

Wat zeg je ? De Pool te voet oversteken ?
Ik wil het ijskontinent oversteken ! Weldra komt de zomer en dan zal de zon niet meer ondergaan voor november...

Nansen en Johansen vertrekken voor een tocht naar het onbekende...
Tot binnenkort !
Het is te hopen dat hen niets overkomt !

Wij kunnen haast niets zien
Wij hebben geen wild meer, en moeten een hond doden.

Na een tocht van twee maanden...
86° 14' !... Wij hebben bijna al onze honden gedood, en wij moeten het opgeven een omweg te maken langs de matematische pool...
Nochtans heeft niemand totnogtoe die zo dicht genaderd ! Maar dat is niet erg ! Het voornaamste is het ijskontinent over te steken naar de Atlantische Oceaan !

De laatste hond ! Een arm en dapper dier... Het heeft ons trouw gediend, en nu moeten wij het afmaken...
2

een vreselijke tocht van maanden...
JOHANSEN !

Het gaat beter ! Het was maar een kleine inzinking...

Een vogel, Johansen ! Hoera ! Wij naderen de zee !

Laat ons hier een kamp opslaan en een stuk wild schieten !

Nu zijn wij weer gered voor enkele dagen.

De zon, Nansen !
De zon gaat onder ! Wij zwerven nu al zes maanden door de ijsvelden en de vreselijke poolwinter is weer op komst !

Nu kunnen wij de winter hier doorbrengen ! Het is te hopen dat wij de lente nog te zien krijgen...
Met deze boot zullen wij nog enkele tochtjes makens alvorens het helemaal donker wordt.

Kerstmis ! Onze zomervoorraad mindert angstwekkend !

30 maart 1895 ...
Het is lente, Johansen ! Vooruit !

DE KANO !
KRAK

NANSEN !... DOE DAT NIET !...

Verdorie ! De boot gaat snel !

Wij laten ons meedrijven door de stroming !

Nansen, je zet je leven op het spel !

Eindelijk vertrekken de twee mannen...
Wij moeten dicht bij de kusten blijven. Wij mogen het niet wagen in open zee terecht te komen...

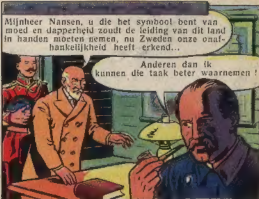

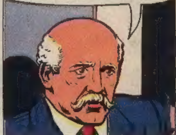

Volgende week : LIEVER DOOD DAN SLAAF

Einde

ONDER ONS VERMA

Ik hou van mijn werk

VANDAAG is het de 1e mei, het Feest van de Arbeid! Om het belang van deze feestdag te onderlijnen, heeft men ons vrijaf gegeven. Er wordt dus niet gewerkt op het Feest van de Arbeid. Dat valt mee, nietwaar?

Ik hoop dat jullie allen, scholieren, kollege-, atheneumstudenten, en hoogstudenten, begrepen hebben dat werken een noodzakelijkheid is, een natuurwet, en dat het werk een bron van vreugde en voldoening kan zijn, indien men wil.

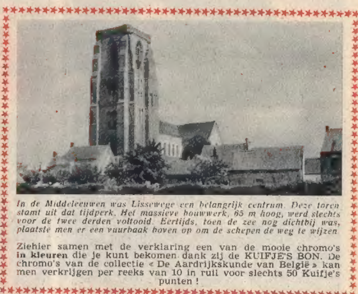
Ik beklaag diegenen die zich inbeelden dat lessen, examen en alle werk in het algemeen, uitgevonden werd door onmenselijke leraars en ouders, alleen maar om jonge mensen te plagen, die liever zouden spelen, wandelen of eenvoudig weg niets doen!

Gelukkig hebben de meesten begrepen dat men van hen een inspanning vraagt, waarvan zijzelf de vruchten zullen dragen. Het is toch aangenaam zijn geest te verrijken, zijn kennissen te verruimen.

Een jongen vertrouwde mij onlangs nog toe:

— Ik hou van mijn werk! Wat is het boeiend iedere dag nieuwe landen, talen, mensen en dingen te leren kennen. Hoe meer Ik bijleer, hoe meer ik er mij rekenschap van geef, dat ik toch nog maar zo weinig weet!...

Kuifje

In de Middeleeuwen was Lissewege een belangrijk centrum. Deze toren stamt uit dat tijdperk. Het massieve bouwwerk, 65 m hoog, werd slechts voor de twee derden voltooid. Eertijds, toen de zee nog dichtbij was, plaatste men er een vuurbaak boven op om de schepen de weg te wijzen.

Ziehier samen met de verklaring een van de mooie chromo's **in kleuren** die je kunt bekomen dank zij de KUIFJE'S BON. De chromo's van de collectie « De Aardrijkskunde van België » kan men verkrijgen per reeks van 10 in ruil voor slechts 50 Kuifje's punten!

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

ROB SCHONG, Venloseweg, 29, Roermond (Nederland), *zou graag korresponderen met een Engelsman of een Amerikaan, die ook postzegels spaart. Men schrijve in het Nederlands of in het Engels.*

ADRY FROYEN, Molenstraat, 46, Genk (Limburg) België, *zou graag in het Nederlands willen korresponderen met een lezer van 16 à 17 jaar uit Nederland of België. Hij houdt van moderne muziek, sport en tekenen.*

GILBERTE VERRIJKE, Galliardstraat, 33, Eisdonk-Wilrijk (Antwerpen, *zou willen korresponderen in het Nederlands of het Frans met een Belgisch meisje. Gilberte is 14 1/2 jaar oud.*

ERIK VAN HOUWE, Plezantstraat, 197, St-Niklaas-Waas, *zoekt een Franse korrespondent van ongeveer 14 jaar. Erik zit in de vijfde Grieks-Latijnse en interesseert zich vooral voor autos en techniek. Hij verzamelt eveneens dokumentatie over alle landen van de wereld.*

JOZEF TEUGELS, Molenstraat, 54, Kontich, *zou graag willen korresponderen in het Nederlands, Frans, Engels of Duits met een jongen van zijn leeftijd (18 jaar), die veel houdt van kunst, muziek en jeugdbewegingen.*

KAREL MOELANTS, Jef Lambeaustraat, 11, Antwerpen, *zou graag korresponderen met jongens uit alle landen en postzegels ruilen. Karel houdt veel van zichtkaarten, zwemmen, boeken en reizen.*

GRIET VAN NIEUWENBURGH, Naamse Steenweg, 50, Heverlee (Leuven), *zou willen briefwisselen met een Kuifjeslezeres van 13 à 14 jaar. Griet houdt van lezen, sport en talen.*

J. RABAEY, Dorpstraat, 13, Adinkerke, *zou in het Nederlands willen korresponderen met een Kuifjeslezer van India, Amerika, Griekenland, of Australië. Onze vriend verzamelt postzegels en houdt van munten uit alle landen. Hij houdt ook van voetbal en film.*

CLAIRE GEENENS, Klijpe, 67, Ronse, *houdt van reizen, talen, verzamelt postzegels en zou willen korresponderen in het Engels, Frans of Nederlands met een meisje van boven de 12 jaar.*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST !

DE ZONEN VAN LAMBIK

IN DE OPERA

Mijnheer verveelt zich dodelijk en mevrouw vraagt :

— Hoe vind je het stuk ?

— Vreselijk ! Die tenor werkt geweldig op m'n zenuwen.

— Kom, dan gaan we naar huis.

— Neen, hoor !

— Maar vermits je je verveelt ?

— In het laatste bedrijf wordt de tenor vermoord en dat wil ik niet missen !

Mopje ingezonden door Jozef De Middelaer, St-Niklaas.

DE FONOGRAAF VAN EDISON

TIJDENS een groot diner, gegeven ter ere van Thomas Edison, somde de gastheer alle uitvindingen op van de geleerde en vermeldde met nadruk de fonograaf.

Ten slotte stond Edison op om hem te bedanken, glimlachte vriendelijk en sprak :

— Ik dank onze gastheer voor zijn beminnelijke woorden, maar het zij mij gegund een kleine fout te herstellen. God heeft de sprekende machine geschapen. Ik heb er slechts een uitgevonden die het zwijgen kan worden opgelegd !

ONZE VLAG

Sergeant : Welke gedachten zullen er door uw hoofd gaan, wanneer ge de regimentsvlag ziet wapperen ?

Rekruut : Ik zal denken dat 't waait, sergeant.

AAN DE TELEFOON

Heer (telefoneert aan zijn vriend).

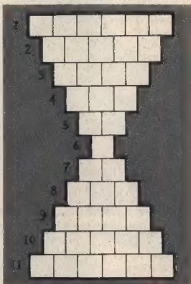
— Heb ik gisteren mijn paraplu niet bij je laten staan.

Vriend : Ik zal eens kijken. (Na een paar minuten) Is het deze ?

OPLOSSING VAN HET AARDRIJKSKUNDIG KRUISWOORD VAN KUIFJE Nr 17

	1	2	3	4	5	6	7
1	B	O	O	R	S	E	M
2	R	■	S	E	R	■	E
3	U	S	■	E	■	U	R
4	S	O	Y	■	L	E	K
5	S	R	■	G	■	A	S
6	E	■	G	O	A	■	E
7	L	E	D	E	G	E	M

DUBBELE KEGEL

ZO MOET JE HET DOEN :

Enkel van links naar rechts in te vullen, met woorden die beantwoorden aan de opgegeven betekenis. Het woord op de tweede lijn telt dezelfde letters als het woord op de eerste lijn, min één natuurlijk. Van af de zevende lijn telkens één letter voegen bij de voorgaande.

1. Voorwerp in gebruik bij de kerkelijke eredienst.
2. Trede, trap, rang.
3. Aanbeveling om iets te doen of te laten.
4. Snel, vlug.
5. Egyptische zonnegod.
6. Rivier in de provincie Antwerpen.
7. Te beginnen van.
8. Wordt van het graan gescheiden.
9. Kledingstuk voor heren.
10. Muntstuk.
11. Vrachtvrij.

Voor de oplossing lezen jullie KUIFJE Nr 19 !

DE TEST VAN DE WEEK

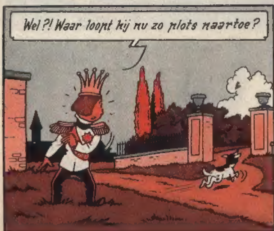
KAN JE JE BEHEERSEN ?

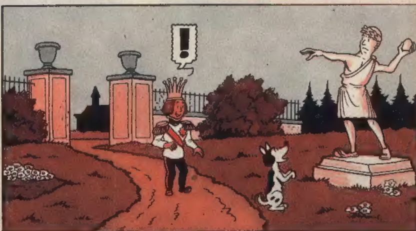
JEZELF beheersen, de grond van zijn gedachten niet prijsgeven, een voortdurende kontrole uitoefenen over je woorden, gebaren en daden, in één woord jezelf beheersen, vraagt een grote karaktersterkte. Laat ons eens even onderzoeken of je die bezit !

	Ja	Neen
1. — Ben je een jongen die door niets zenuwachtig wordt gemaakt ? .		
2. — Kan je je ontevredenheid verbergen ten overstaan van een vriend die je heeft laten wachten ?		
3. — Kan je tegenspraak dulden, of ten minste de indruk geven ze te dulden ?		
4. — Kan je kalm en onbewogen blijven, zelfs wanneer je bruist van ongeduld ?		
5. — Een vriend komt op het onverwachts, en stuurt je plannen in de war. Zal je onthaal niettemin hartelijk blijven en zal hij niet vermoeden dat hij ongelegen komt ?		
6. — Kan je de traagheid van geest, of de dwaasheid van anderen verdragen, zonder je nerveus te maken ?		
7. — Kan je tellen hoe dikwijls je woedend wordt ?		
8. — Verlies je je goed humeur niet, wanneer je onvrijwillig wordt opzij gedrongen in een dichte menigte ?		
9. — Wanneer je verliest bij het spel kan je dan je ontgoocheling verbergen ?		
10. — Kan je een onbewogen gelaat bewaren ook wanneer je innerlijk ontroerd bent ?		
Totaal . . .		

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Het Leven van KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

KAREL, koning van de Franken, overwon de Longobarden, de Saksen en de Moren. De Saksen staan tegen zijn gezag op en hij besluit de rebellen te straffen. Zijn zoon, prins Karel, begeleidt hem naar Saksen. Een van zijn soldaten treedt de bevelen van de koning met de voeten en als de prins hem dit verwijt, keert de soldaat zich tegen prins Karel...

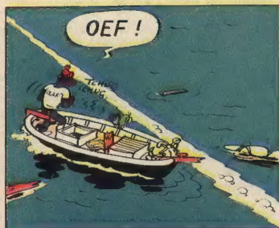

(Wordt voortgezet.)

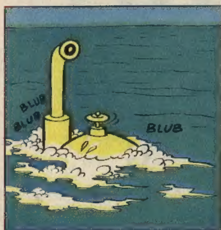
KAPITEIN GRIJZEBAARD

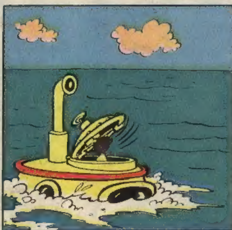
DOOR RMacherot

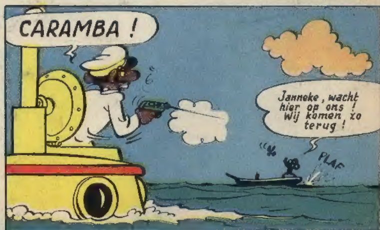

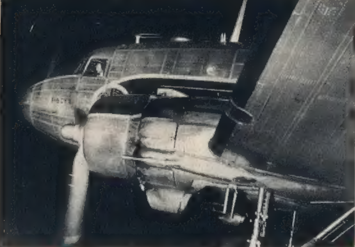

LIJNPILOOT

IN de hall van de luchthaven heerst er een grote drukte. Door de luidsprekers hoort men bevelen, oproepen, cijfers en nu en dan een naam, die ons verre, mooie en kleurige beelden voor de geest toveren. Bamako... Noemea... Rio de Janeiro... Tokio... New York... Namen van verre en onbekende landen die ons steeds weer lokken. Wie droomt er niet van eens de baai van Rio de Janeiro te zien, door de straten van Tokio te slenteren en op te kijken tegen de wolkenkrabbers van New York ?

ZIJ die thuis blijven en hier afscheid nemen van vrienden of kennissen, kijken de bemanning van het vliegveld, dat vertrekkensgereed is, lang en een tikje afgunstig na. Onwillekeurig weeft men om die gestalten heel wat dromen en avonturen. Men bewondert hun goedzittende uniformen, hun kentekens, hun pet vast op een schrandere kop geplant. Het moet heerlijk wezen over kontinenten en oceanen te vliegen, te ontbijten in Parijs, te dineren in Beiroet en te slapen in Karatsji. Heb je er al eens van gedroomd de commando's van een van deze zware, viermotorige, machtige vliegtuigen in de hand te houden ? Heb je in gedachten twintig of dertig ton metaal in je hand voelen trillen en heb je je laten in slaap wiegen door het brede, diepe en machtige gezoem van de motoren ? Zag je de aarde onder je wegglijden en staarde je naar de diepblauwe hemel boven je ?

Piloot zijn is mooi, maar ook hard. Wie piloot wil worden, moet al zijn dromen laten varen. De werkelijkheid ziet er heel wat anders uit dan je die zo van op afstand voorstelt. Wie piloot wil worden, moet een ijzeren gestel hebben. Om de zes maanden worden alle lijnpiloten aan een streng medikaal onderzoek onderworpen en bij de geringste tekenen van zwakheid of vermoeidheid mogen zij niet meer opstijgen. Wie ziek is, moet thuis blijven en kan, in geval de ziekte van zeer ernstige aard is, volledig geschorst worden.

WERKEN EN NOG EENS WERKEN

DE vlucht Parijs-New York duurt gemiddeld zestien uren. In deze zestien uren wisselen de piloten elkaar af, maar nemen geen rust. Ondanks het feit dat vele ingewikkelde toestellen de piloten helpen, betekenen die zestien uren een voortdurend opletten en een gespannen aandacht. Heel vaak moeten zij vechten tegen de ontketende natuurelementen. Zijn ze veilig geland, dan begint het werk op de grond. Iedere vlucht wordt zorgvuldig voorbereid. De weerkundige berichten worden ingestudeerd, de reisroute afgebakend, snelheid en hoogte bepaald. Daarbij komt nog de berekening van het gewicht van het vliegtuig en de verdeling van de lading. Radio- en navigatietoestellen moeten nagekeken worden.

Vanzelfsprekend is het grondpersoneel daar om een groot deel van dit werk op zich te nemen, maar het zijn de piloten die alles moeten kontroleren en die hun reisroute moeten instuderen. Dit vraagt veel werk. De lijnpiloten, die lange afstanden moeten afleggen, werken geregeld van 20 tot 30 uren aan een stuk.

AVONTUUR IS UITGESLOTEN

VOOR iedere reis worden een heleboel kaarten, astronomische, radiologische en meteorologische gegevens meegenomen. Bovendien zijn er de reglementen en de bevelen, welke dienen voor deze bepaalde vlucht. Ieder detail is vooraf geregeld en gemunteerd. Niets wordt aan het toeval overgelaten. Het toeval is de grote vijand en ieder avontuur is volledig uitgesloten. Het avontuur kan hier slechts bij ongeluk opduiken. Voor fantasie is er helemaal geen plaats aan boord. De piloten moeten alle bevelen stipt in acht nemen en nauwkeurig uitvoeren. Zo niet, hebben zij sancties te vrezen. Het initiatief van de piloten wordt sterk ingetoomd. Geen enkel vliegtuig mag opstijgen, landen, van weg veranderen, hoger of lager vliegen dan nadat de toelating daarvoor werd gevraagd en verkregen. Alle verhoudingen in acht genomen, is de lijnpiloot een soort van autobuschauffeur. Hij stijgt en landt op regelmatige uren en mag van zijn reisroute geen haarbreed afwijken. De geringste fout wordt zwaar gestraft. Onnodig te zeggen dat de piloten tijdens hun diensturen geen alkohol mogen drinken. Dit verbod gaat echter nog verder. Acht uren vooraleer ze opstijgen, is het streng verboden alkoholische dranken en zelfs bier te drinken !

De verantwoordelijkheid van de kommandant van een vliegtuig is zeer zwaar. Hij houdt het leven van dertig, veertig en soms van honderd passagiers in handen. Daarbij komt het leven van zijn bemanning, de waarde van de vracht en van de post die hij vervoert. Het toestel zelf kost miljoenen. Dit alles is vreselijk ernstig en het is geen geheim dat zelfs een ervaren piloot soms hartkloppingen heeft, wanneer hij door een onweer of door een dikke mist moet vliegen.

DE ONRUST

GELOOF me vrij, de piloten die in de enge stuurhut zitten en rondom hen niets anders zien dan de dikke, gele mist bijten op de tanden. Het is inderdaad geen kinderspel in zulk een mist te landen. Het vliegveld is ergens beneden hen, maar onzichtbaar. Zij moeten dus blind en als het ware op de tast dalen. De hulppiloot leest hardop de cijfers welke een na een op de hoogtemeter verschijnen en tracht zijn kalmte en koelbloedigheid te bewaren. De kommandant heeft de handen om zijn stuur geklemd. Het zweet breekt hem uit. Zijn vliegtuig heeft nog een snelheid van 250 à 300 km per uur. Hij weet dat een dertig ton zware massa langzaam reageert en de grond, die snel nadert, met hindernissen bezaaid is. Een sekonde onoplettendheid, een kleine vergissing in de berekening van snelheid of afstand, kan een ramp veroorzaken. Hij weet ook dat hij zich moet beheersen, dat hij zijn

De piloot en een stewardes van de « Australian National Airways » kontroleren de passagierslijst.

eigen gevoelens, zijn eigen waarnemingen niet mag volgen, maar dat hij de indicaties van zijn instrumenten stipt moet gehoorzamen. Hij moet ze volgen, zelfs wanneer hij er van overtuigd is dat ze liegen. Hij moet afstand doen van eigen ervaring, eigen initiatief om als een automaat uit te voeren wat de verre stem van de radarpost hem beveelt. In de kontroletoren van de vlieghaven volgt men inderdaad het vliegtuig zeer oplettend en leidt het doorheen de mist naar de veilige landingsbaan. Het blindvliegen is zelfs voor een ervaren piloot een zware beproeving. Al de leden van de bemanning kijken nu naar de kommandant, die hun leven en dit van de passagiers in handen heeft. En het is ook voor hen een grote opluchting wanneer de radarist eindelijk zegt : « De landingsbaan is recht voor u. Zet uw toestel op de grond... U kunt de piste zien ».

STEEDS OEFENEN

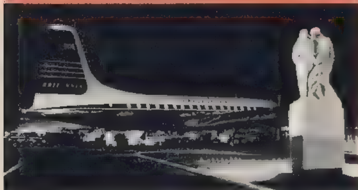
De zenuwen van de piloten zijn aan een voortdurende spanning onderworpen. Het is daarom dat de internationale reglementen het aantal vlieguren tot 100 per maand beperken. Naast deze 100 uren in de lucht heeft de bemanning van ieder vliegtuig nog een aantal uren werk op de grond. Piloten, navigators en werktuigkundigen moeten een bepaald aantal uren op het vliegveld doorbrengen om een kameraad, die wegens ongeval of ziekte niet kan opstijgen, te vervangen. Zij hebben in de vlieghaven ook speciale diensten te verzekeren. Iedere maand brengen de piloten een respectabel aantal uren aan de link-trainer door. De link-trainer is een toestel om zich in het blindvliegen te oefenen. De kajuit is voorzien met alle instrumenten die in een echt vliegtuig voorhanden zijn. De piloot ziet niets naar buiten en moet zich volledig laten leiden door de instrumenten.

Misschien meen je : de piloot werkt hard, maar ziet toch heel veel landen ? Dat is een grote vergissing. De piloot die lange afstanden aflegt, ziet heel zelden de grond. Hij vliegt te hoog, meestal zelfs boven de wolken om iets van het landschap te zien en bovendien vliegt hij veelal 's nachts. De landingen hier en daar zijn kort. Meestal duren ze slechts twee uren, dit noemt men een technische stop. Een vliegtuig dat niet in de lucht is, brengt niets op. Het aantal uren dat ze op de grond blijven wordt tot het minimum beperkt.

Tijdens een kort oponthoud ziet de bemanning niets anders dan een vlieghaven, en die zijn overal dezelfde.

(Kom mee naar blz. 22)

Een knappe foto van de « Britannia » in de vlieghaven van Londen, enkele ogenblikken vooraleer hij opstijgt voor zijn non-stop vlucht naar Montreal (Canada).

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE !

DE WAALSE PIJL

Deze week leren wij onze Ardennen beter kennen, want wij rijden mee met de twee grote klassieke koersen : de **Waalse Pijl** en **Luik-Bastenaken-Luik.** De beste wielrenners ter wereld nemen aan deze wegritten deel. Zij zullen wel geen tijd krijgen om de schoonheid van het landschap te bewonderen, want wie tijdens deze koersen te veel rondkijkt, verliest de kans bij de eersten te eindigen.

Een van de meest sensationele overwinningen ooit behaald, was deze van Rik Van Steenbergen. Wij waren nog een veertigtal kilometer van Luik en Fausto Coppi had de grote aanval ingezet. De campionnissimo reed bliksemsnel en soepel. Hij slaagde er in korte tijd in een grote voorsprong op het peleton te nemen, profiteerde handig van de vele bochten, die hem telkens weer aan het oog van zijn achtervolgers onttrokken. Dan kwam er een stuk rechte weg en Rik Van Steenbergen kreeg de campionnissimo in de gaten. Van Steenbergen sprintte toen als voor een aankomst en het duurde dan ook niet lang of hij was vlak bij de Italiaanse kampioen. Wij stonden daar toevallig als Coppi Rik Van Steenbergen bemerkte. Op datzelfde ogenblik wist hij dat hij verloren was. Nooit zal ik de wanhopige blik vergeten, waarmee Fausto Coppi zijn rivaal die dag bekeek. De droom de klassieke wegrit te winnen, was voor hem uit. Inderdaad, Rik Van Steenbergen haalde het gemakkelijk op de grote Italiaan.

Fausto Coppi kwam echter het volgend jaar terug en won de Waalse Pijl met 6 minuten voorsprong op de tweede.

Ook Stan Ockers heeft deze koers eens op schitterende wijze gewonnen. Het was toen dat het selectiecomité zich moreel verplicht zag Stan Ockers aan te duiden om aan de Ronde van Frankrijk deel te nemen. Stan Ockers toonde de heren van het selectiecomité dat jaar uit welk hout hij gesneden was en eindigde als tweede vlak na Fausto Coppi. Ter herinnering aan de mooie zege in de Waalse Pijl, richt men Stan Ockers dit jaar op de kruin van de Côte des Forges een monument op.

De heer en meester van de Ardeense klassieke wegritten was Ferdi Kubler. Het waren slechte jaren voor de Belgen. Drie keren achtereen won Madni de Ronde van Vlaanderen en in de Ardennen was de Zwitser Kubler onoverwinnelijk. Twee jaar na een won hij de **vier** week-end koersen van de Ardennen. Daar doen wij ons hoedje voor af !

Ferdi Kubler, de heer en meester van de Ardeense wegen. —

SAN CYLINDRO

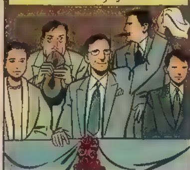

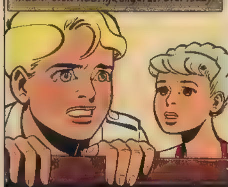
HET GEHEIM VA

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

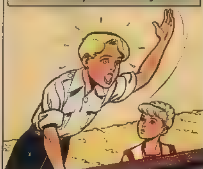

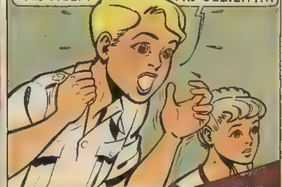

N BALIBACH

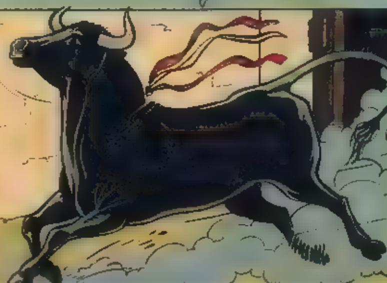

Teddy slaagde er niet in Juan te naderen, maar tracht toch de aandacht van deze laatste op zich te vestigen...

Maar wat heeft die onbekende jongen met de beroemde matador gemeen? Niets!...Dus?...

Na het gevecht zal ik hem misschien een handtekening geven...

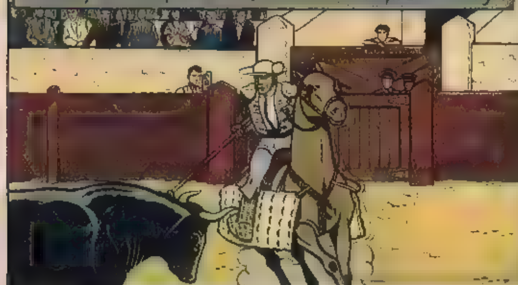
De burgemeester zwaait een tweede maal met zijn zakdoek...De menigte klapt hartstochtelijk in de handen, en dan begint het groot gevecht van het seizoen. Eindelijk zullen ze het spel van hun afgod kunnen bewonderen!...

Heb je het album van Frans Craenhals « De Avonturen van Pom en Teddy » reeds gelezen? Het is prachtig!

HUBERT VAN HERREWEGHE

IN de radio had ik reeds dikwijls met plezier geluisterd naar de welluidende stem van Hubert van Herreweghe, tijdens de interviews die hij afnam van verschillende Vlaamse schrijvers. En sinds enkele tijd zien we hem ook op het TV-scherm, waar hij in het programma « Vergeet niet te lezen » dezelfde rol heeft als voor de micro, nl. aan schrijvers en dichters verklaringen en wetenswaardigheden over hun leven en werken te « ontfutselen ».

EN zo dacht ik bij mezelf : Ik zou wel eens graag kennis maken met de man die over onze Vlaamse letteren heel wat interessants moet weten te vertellen.

Toen we gezellig tegenover elkaar zaten, vertelde Hubert spontaan over zijn geboortestreek, zijn geliefd Pajottenland, de heimat van Pol de Mont, de studiemakker van Albrecht Rodenbach, de streek waar Breughel verschillende kerkjes en zomer- en winterlandschappen heeft geschilderd, de streek waar Karel van de Woestijne ook verschillende jaren heeft verbleven. Dat Hubert van Herreweghe een echte Brabander is, was me dadelijk opgevallen aan zijn sonore mannelijke taal, zwaar en tóch hoofs. Dat hij een goed dichter is, zal men reeds vrij willen aanvaarden, zonder van hem één vers te hebben gelezen, wanneer men hem een uurtje heeft horen praten in zijn sierlijke taal over zijn Brabant, de Vlaamse dichters, schrijvers en schilders, over het zonnige Zuiden, de wijn, het heerlijke Portugal en allerlei andere onderwerpen nog, die hem na aan het hart liggen.

Toen Hubert van Herreweghe 25 jaar was, won hij met zijn « Liedjes van Liefde en Dood » de letterkundige prijs van de provincie Brabant Daarna heeft hij nog twee andere prijzen gekregen : de Merghelynckprijs van de Koninklijke Vlaamse Academie, en de poëzieprijs van de Scriptores Catholici (periode 1953-55).

In 1943 publiceerde van Herreweghe de verzenbundel « Het jaar der Gedachtenis », die twaalf gedichten over de maanden bevat, die allen aan dode vrienden zijn gewijd.

In 1953 kwam de bundel « Gedichten » van de pers. Alhoewel hij heel wat verzen in zijn schuif heeft, liet de dichter van Herreweghe totnogtoe maar drie bundels drukken. Hij publiceert echter regelmatig zijn beste gedichten in « Dietse Warande en Belfort », waar hij een van de redacteuren is, en in het Hollands literair maandblad « De Gids », het oudste letterkundig tijdschrift uit de Nederlanden (138ste jaargang !) In die bladen werden, evenals in de verdwenen Vlaamse « Spectator » verzen afgedrukt die nog niet werden uitgegeven. (Terloops weze dan ook vermeld dat er bij de boekhandel geen enkele van de boekjes van Hubert van Herreweghe meer verkrijgbaar is, behalve een bloemlezing, die hij onlangs publiceerde uit het werk van zijn vriend André Demets.)

De plezierigste ervaringen heeft de dichter opgedaan na het verschijnen van de tekst van een voordracht in de Vlaamse Club te Brussel, waar hij zijn publiek op een vrolijke wijze onderhield over de oorsprong, deugden en geneugten bij het proeven van die Brabantse drank bij uitnemendheid : de geuze. Van uit Amerika, Congo en Zuid-Afrika krijgt hij regelmatig aanvragen naar dit brochuurtje !

In het kader van de tiende verjaardag van het Belgisch-Nederlands Cultureel Accoord hielp Hubert van Herreweghe een bundel van de beste honderd verzen samenstellen, die in de loop van de voorbije tien jaar in Noord en Zuid verschenen, onder de titel « Poëtisch Accoord ».

Na op mijn aandringen nog een tijdje over zijn werk, zijn liefde voor Brabant en het zuiden (Portugal, Italië, Egypte) te hebben gespoken, ging het gesprek als vanzelf weer naar het onderwerp dat ons bij elkaar had gebracht : de schone letteren.

Stijn Streuvels, die bij ons ten gevolge van de moderne stromingen helemaal onverdiend uit de gunst van het lezend publiek is geraakt, blijft voor de dichter de beste Vlaamse romancier. Hij verkiest hem ver boven Walschap, de Pillecijn, Gijsen, e.a., en vermelde terloops dat Streuvels' meesterwerk « Langs de wegen » in Russische vertaling een oplage heeft bereikt die het miljoen exemplaren overtreft ! Alhoewel voor de moderne lezer Streuvels' gewesttaal storend kan zijn, mag dit geen bezwaar blijven voor de kennismaking met het werk van de Meester van het « Lijsternest », die in zijn boeken een voor de Vlaamse letteren weergaloze grootheid heeft bereikt.

En ten slotte vertrouwde van Herreweghe me ook nog toe, dat hij een uitgesproken voorliefde heeft voor de XIXe eeuwse Russische romanciers Tolstoï, Dostojewski en Gogol, die onovertroffen hoogtepunten hebben bereikt in de wereldliteratuur.

We hebben, zoals het naar goede zeden hoort, ons eerste gesprek besloten met een goed glas, uitzonderlijk géén geuze, maar een lekker wit wijntje in de beste Brusselse wijnkroeg.

Johan de BRABANDER.

HUBERT van Herreweghe werd geboren op 16 februari 1920 te Pamel in Brabant. Hij liep college te Ninove en was daarna verbonden aan verschillende redacties. Eerst van « De Nieuwe Standaard », en daarna van « De Nieuwe Gids ». Vervolgens werd hij redactiesecretaris van « Het Nieuws van den Dag » om dan de pers te verlaten voor de radio, waar hij verbonden werd aan de literaire en culturele uitzendingen. Hubert van Herreweghe is de gelukkige vader van een groot gezin.

GEBOORTE

Al het zijnde
Krijgt nieuwe zin
Bij dit einde,
Bij dit begin.

Bij de schakel
Die alles bindt,
O mirakel :
Een kind ! Een kind !

H. VAN HERREWEGHE.

OPERATIE WAAGHALS

EEN ONVERWACHTE ONTKNOPING

HET eerste wat Ken zag toen hij weer tot het bewustzijn kwam, was de rug van Hilary, gebogen over een roerloze massa. Hij onderdrukte een pijnlijk gekreun en slaagde er in zich langzaam op te richten. Hilary was net bezig de bewusteloze O'Brien stevig met enkels en polsen aan een stoel te binden. « Wat is er hier gebeurd ? vroeg Dolan.

ZONDER zijn werk een ogenblik te onderbreken, verklaarde Hilary : « Toen ik de trap van het hotel afliep, herinnerde ik me plotseling een detail. Een ogenblik was ik verstijfd van schrik. P 2, van wie O'Brien zogezegd opdracht had gekregen om ons uit de nesten te helpen, werkt sedert meer dan twee maanden in het Midden-Oosten... O'Brien was dus niet gestuurd door de Intelligence Service. Ik liep terug naar boven en kwam nog net op tijd om te zien dat O'Brien je aftastte. Er stond dus niets anders op dan hem buiten gevecht te stellen en dat heb ik gedaan. Die O'Brien, die vanzelfsprekend niet O'Brien heet, was erg knap en bijna waren we er in gelopen ! »

KEN gaf zijn vriend een kameraadschappelijke slag op de schouder en stak dan zijn hoofd in het koud water. Enkele ogenblikken later sloten zij de deur van de kamer voorzichtig en slopen het hotel uit. Zij lieten zich met een taxi naar de woning van de zuster van Freiberg brengen. De jonge vrouw verwachtte hen. « Jullie moeten geduld hebben tot deze avond, zei ze. Dan breng ik jullie naar een boer, wiens hoeve op enkele kilometer van Spielfeld, niet ver van de grens staat. Hij zal jullie veilig naar de overkant brengen. » De reis naar de hoeve verliep zonder incidenten. De boer verwelkomde de twee Britten met ruwe hartelijkheid.

ZODRA de zuster van Freiberg hen had verlaten om terug te keren naar Leibnitz, bracht de boer hen naar een klein bijgebouw, en sloot hen daar op. « Ik ken de uren van de patrouille, zei hij. Weldra komt er een voorbij. Maak absoluut geen lawaai ! Ik kom jullie halen op het ogenblik dat het tijd is om te vertrekken ! »

HET was iets over middernacht toen de boer Ken en Hilary wekte. Hij had zijn vilthoed diep in de ogen getrokken en hield een alpenstok in de hand. « Kom, zei hij eenvoudig, wij gaan ! » Achter elkaar aan liepen de drie mannen in de richting van de grens.

NA een uur wees de boer een kleine hut aan, die alleen in de vallei stond en waar er licht brandde. « Dat is Joegoslavië, zei hij. Vaarwel ! » Onze twee vrienden liepen alleen voort. Eensklaps bleven ze staan, want op een twintigtal meter afstand, hoorden zij plotseling een woedend geblaf. Zij wierpen zich op de grond. Vlak bij hoorden ze nu de stemmen van de grenswachters. Hilary slaakte een zucht en zei als in een snik : « Het is Servisch. We zijn gered ! » Zij kropen overeind en wandelden rustig in de richting van de Joegoslavische grenswachters, die intussen een zaklamp hadden ontstoken en op hen wachtten...

Einde

HET WAS ZO'N MOOIE A

MIJNHEER SUIKERBUIK sloot de geïllustreerde catalogus en lei hem op tafel. Zijn ogen schitterden en hij zag er werkelijk zelfbewust uit toen hij op besliste toon verklaarde :

— Virginie, ik ga een nieuwe auto kopen!

Mevrouw Suikerbuik geloofde haar eigen oren niet.

— Maar, Hieronymus, wij hebben toch al een auto!

— En of wij een auto hebben! Die wagen van ons dateert uit het jaar 1909 en wordt stilletjesaan oud. Ik heb bovendien gemerkt, dat ik er de hellingen niet meer zo snel mee opgeraak als vroeger! Er staan hier in deze catalogus schitterende modellen met direkte injektie, automatische transmissie, en wat weet ik meer. Een mens moet met zijn tijd meegaan, Virginie! Ik verkoop onze « Mentalo » 1909 en schaf me zo'n nieuw wagentje aan!

— Hoe jammer! zuchtte Virginie. Het is zo'n mooie auto!...

SUIKERBUIK stapte energiek de tentoonstellingshall binnen van de « Universal Mechanic ». Een gepommadeerd, vriendelijk en welbespraakt verkoper trad op hem toe.

— Wenst u misschien een proefrit met een van onze auto's te maken, mijnheer? Wij hebben hier de allerlaatste modellen. Bekijk even deze prachtige kabriolet, twee plaatsen, openschuivend dak... Het is een juweel! Deze wagen haalt een snelheid van 140 km per uur en verbruikt slechts 8 l. per 100 km!

— Interessant! Interessant! antwoordde mijnheer Suikerbuik en gaf zijn gelaat daarbij een sceptische plooi.

Hij wou de verkoper de indruk geven dat hij met een kenner te doen had. Hij streelde eerbiedig over de vleugel van de reusachtige gesloten wagen, waarvan de oranjerode kleur hem werkelijk bekoorde.

— Dat is een puike wagen, mijnheer! Verbazend snel, gestroomlijnde silhouet, en indien u zulks wenst, kunnen wij hem leveren met ingebouwde ijskast. De prijs is zeer voordeelig. Heus niet duur!

Mijnheer Suikerbuik streek over de neus van de wagen. Hij wou de verkoper absoluut niet de indruk geven dat de zaak reeds in kannen en kruiken was en antwoordde daarom :

— Misschien!... Mischien! Maar... hm... eerst en vooral wens ik te weten hoeveel u mij wilt geven voor mijn oude wagen.

De verkoper wreef zich in de handen.

— Het spreekt vanzelf dat wij uw oude wagen overnemen, mijnheer. Onze voorwaarden zijn steeds zeer voordelig. Zodra ik uw wagen zie, bepaal ik de prijs en die zal meevallen, geloof me.

— Mijn wagen staat hier in de straat. U kunt hem dadelijk zien!

Zeer ingenomen met hun eigen persoontje en gecharmeerd met elkaars houding, verlieten zij de grote winkel. De verkoper keek aandachtig het rijtje auto's langs, dat in de straat geparkeerd was.

— Welk is uw wagen, mijnheer?

Met een gebaar dat Ceasar niet zou beschaamd hebben, wees Hieronymus Suikerbuik naar zijn auto, die blonk in de zon. Alvorens te vertrekken had hij hem nog eens mooi gepoetst, de ruiten gewassen, het koper geblonken en de grote lantaarns een extra beurt gegeven.

— Dat is mijn wagen, mijnheer!

S CRAENHALS

UTO ! ...

De blik van de verkoper ging ongelovig van de « Mentalo » 1909 naar de eigenaar, en van de eigenaar weer naar de « Mentalo » 1909. Hij werd purperrood en kon, ondanks de inspanningen welke hij daartoe aanwendde, zijn lachen niet onderdrukken... Dat eerder beleefde en ingehouden lachen sloeg weldra over in een homerische schaterlach. Hij moest zich waarachtig neerzetten op de stoep en zijn buik vasthouden. Hij lachte zo luid en zo hartelijk dat de grote ruiten van de autowinkel er van trilden. Een paar voorbijgangers hadden dat spelletje vlug in de gaten en lachten eveneens. Dat was meer dan mijnheer Hieronymus Suikerbuik verdragen kon.

— Ik heb uw nieuwe wagen niet nodig ! zei hij. Er zijn nog andere merken, maar... in mijn tijd, jongeman, hadden de verkopers verstand van zaken doen !

De deur van de eerbiedwaardige « Mentalo » werd dichtgesmakt. De motor ronkte, de carrosserie kraakte, kriepte en schreeuwde. De mooie wagen van mijnheer Suikerbuik startte en verdween spoedig in een geweldige rookwolk.

HET hart van mijnheer Hieronymus Suikerbuik was tot in zijn schoenen gezonken, toen hij om vijf uur 's namiddags nog steeds geen koper voor zijn « Mentalo » 1909 had gevonden. Na de homerische lach van de verkoper van de « Universal Mechanic », had hij het beledigend gegrinnik moeten verdragen van de verkopers van de « Sillyrun Cars ». Bij de « Orangèn » was hij verplicht geweest een koud glas water te halen voor een van de verkopers, die bijna een beroerte kreeg. De afgevaardigden van drie andere automerken hadden hem doodgewoon uitgescholden of gevraagd wie hij eigenlijk voor de gek hield.

Mijnheer Suikerbuik had zich neergeplant achter het stuur van zijn mooie wagen en knabbelde een sandwich. Het vooruitzicht de blikken van Virginie te moeten trotseren bij zijn terugkeer van die kale reis, stemde hem eerder moedeloos. Hij was zo zeer in zijn weemoedige gedachten verzonken, dat hij niet eens zag dat een man reeds enkele keren nieuwsgierig om zijn « Mentalo » heen gelopen was. Eindelijk tikte de man eerbiedig op de schouder van Suikerbuik.

— Is dat uw wagen ? vroeg hij.

— Ja, dat is mijn wagen, maar het is heus niet mijn schuld...

De man zag er erg opgewonden uit. Hij zocht zenuwachtig in zijn portefeuille en diepte daaruit een visitekaartje op.

— Mijnheer, ik ben de direkteur van « Mentalo ». Uw auto is een « Mentalo »...

— Ja, een « Mentalo » van 1909. Dat weet ik, helaas,maar al te goed !

— Juist ! Een « Mentalo » 1909 ! Dat is nu juist het fantastische van de zaak ! 1909 ! Volgens alle verslagen bestond er op heel de wereld geen « Mentalo » 1909 meer ! En dit model is nu juist het énige dat in ons groot Mentalo-museum ontbreekt. Begrijpt u wat ik bedoel, mijnheer, dit model ontbreekt !

— Heel interessant ! Maar ik zie niet in...

De heer greep Suikerbuik bij de revers van zijn vest.

— Ik wil deze « Mentalo » 1909 ruilen met een spiksplinternieuw model en geef u nog een bundel bankbriefjes op de koop toe !

Hieronymus Suikerbuik stond er paf van en wat er nadien gebeurde kon hij later niet meer nauwkeurig vertellen. Hij werd van het ene kantoor naar het andere gesleept. Men duwde hem een pak bankbriefjes in de hand en zette hem voor een reusachtige wagen met glanzende chroomversieringen. Hij moest een ontvangstbewijs ondertekenen en daarna duwde men hem de sleutels van die blinkende, gestroomlijnde reus in de hand. Dit alles had zich in een rekordtempo afgespeeld...

MET kritisch oog keek mevrouw Virginie Suikerbuik naar de nieuwe auto,die haar man, niet zonder moeite, langsheen de stoep geparkeerd had.

— Kijk, zij gaven mij deze auto in ruil voor onze « Mentalo » 1909 en ik kreeg nog geld op de koop toe !

Virginie schudde het hoofd. Langzaam liep ze rond de nieuwe auto. Zwijgend en een beetje bang wachtte Hieronymus op haar verdict. Dit viel eindelijk :

— Mijn beste man, die lui hebben je in de doeken gedaan ! Die wagen is lelijk... Van zaken doen heb je geen snars verstand !...

Hieronymus zuchtte diep. Hij volgde zijn vrouw naar hun landhuisje, en hoorde dat Virginie, die waarschijnlijk aan de blinkende lantaarns en het glanzend koperwerk dacht, op bedroefde toon zei :

— Het was zo'n mooie auto !...

Wetenschap en Avontuur

DE DUIKERS

DE parelvissers duiken 18 m diep, en dat zonder zuurstofmasker of enige andere bescherming. Achttien meter is wel de uiterste grens. Wie dieper gaat, loopt groot gevaar nooit meer levend aan de oppervlakte te komen. De duikers die dieper willen, rusten zich behoorlijk uit met zuurstofmaskers, vinnen en een overall die zo koud is als een vissenhuid. Zo geraken zij dan tot op 90 of 100 m. Wie nog dieper wil, moet zich in een harnas steken, zodat hij er uit ziet als een zeemonster. Op deze wijze geraakt hij tot op 200 of 300 m. Maar de mens die nooit tevreden is, heeft zich nu ook nog een toestel uitgedacht dat hem op deze diepte snel door het water voeren kan. Dit toestel, dat gemaneuvreerd wordt als een vliegtuig, werd uitgevonden door een Fransman. Het is gebouwd uit geperst kurk en voorzien van twee duikerstaven voor- en achteraan geplaatst. Het toestel is uitgerust met een elektrische motor, die de duiker vlug naar de oppervlakte brengen kan. Er zijn individuele apparaten, die beslist nog fantastischer zijn, maar zij zijn, helaas, allemaal bestemd voor de oorlog onder zee.

OVER de oorlog willen wij het thans niet hebben. Bekijken we liever het elvormig toestel, dat deze duiker draagt. Het is een camera, de onafscheidelijke vriend van al wie de schoonheid onder zee wil exploreren. De kleine vleugels verzekeren de perfekte stabiliteit van het toestel, terwijl de operateur al zwemmend opnamen maakt. Dit toestel bestond beslist niet tijdens het Directoire (1795-1799), maar wel was er in die tijd een minister die een primitief duikerpak uitvond. Omdat hij wilde dat de duiker onder water iets zou zien, gaf hij hem een hermetisch gesloten lantaarn mee, waarin drie kaarsen branden. De nodige lucht werd langs buizen aangevoerd. Met die kaarsen kon men niet veel van die onderzeese landschappen zien. Pas de moderne fotografie ontdekte dat sprookjesland.

EEN zeer geheimzinnig instrument glijdt langzaam en met alle lichten op door de golven. Plotseling staat het stil, net als een jachthond die het wild geroken heeft. Hoog boven dat instrument, op het fregat « Wakeful », een anti-duikbootschip, springen de observators, die tot op dit ogenblik de ogen strak op een televisiescherm gericht hielden, op. « Wij hebben het ! » juichen zij. Inderdaad, het geheimzinnig toestel heeft zo juist het wrak gevonden van de « Comet », die ter hoogte van het eiland Elba in zee stortte. Het geheimzinnig instrument dat deze opsporingen verrichtte, is een onderzees televisietoestel. De tijd dat men televisie-programma's onder water zal kunnen opnemen, is niet meer ver af.

EEN ander toestel om die geheimzinnige diepten te verkennen, is de batiscaaf. Over de batiscaaf van professor Picard en over die van William Beebe is heel wat inkt gevloeid. Men kan dit toestel vergelijken met een ballon, die in plaats van in de lucht op te stijgen, onder water afdaalt. Hij kan een diepte van 3.000 m en meer bereiken. De twee passagiers zitten in een soort van mand die onder de romp is aangebracht. Zo'n batiscaaf heeft niet minder dan 32.000 liter brandstof aan boord. Ze dient om flora en fauna op grote diepte te leren kennen, en exploreert ook de bodem van zeeën en oceanen. Volgende week vertellen wij daarover echter meer.

A. WEINBERG

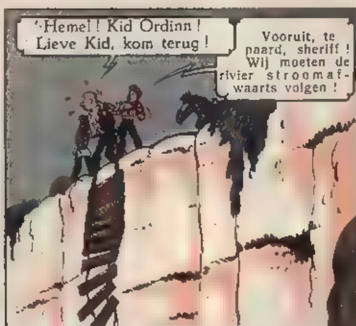
(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE GOUDMIJN VAN DOG BULL

De arme Kid Ordinn verdwijnt in de bergstroom en zijn vrienden moeten machteloos toezien...

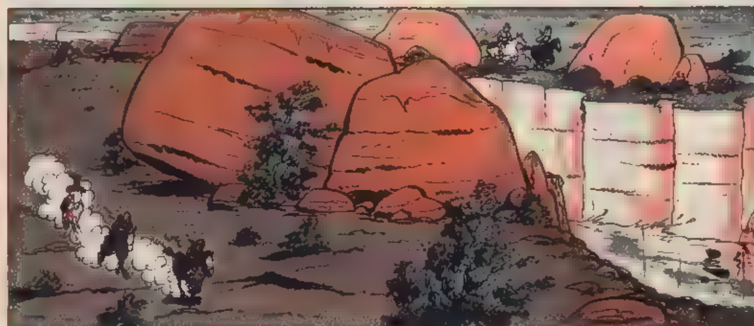

Intussen zijn de twee bandieten aan de rand van de ravijn gekomen, en bekijken de brug of... wat er daarvan nog overblijft...

Weldra bereiken Chick Bill, Dog Bull en Kleine Poedel een doorwaadbare plaats...

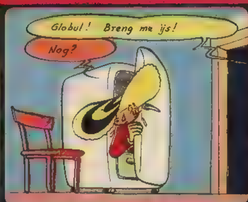

(Wordt voortgezet.)

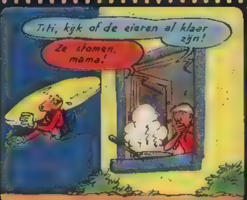

GLOBUL
EN DE HITTEGOLF
door TIBET

Globul! Breng me ijs!
Nog?

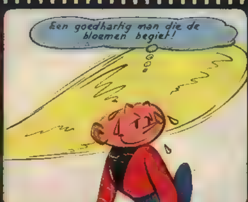

Denk vooral niet dat jij de enige bent die het te warm heeft!

Dat zijn de laatste ijsblokjes. Nadien moet je bakken zoals iedereen!

Ik stik hier! Ik ga een luchtje scheppen!

Titi, kijk of de eieren al klaar zijn!
Ze stomen, mama!

Als men eieren in de zon kan bakken, dan leggen de kippen waarschijnlijk harde eieren!

Een goedhartig man die de bloemen begiet!

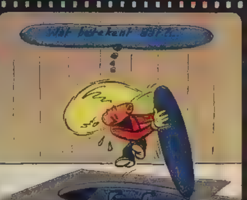

Nog, Firmin!

De melkboer! Wat een moed om bij zulk een hitte te werken!

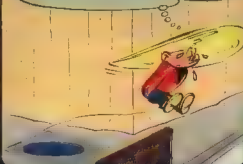

Een halve liter boter, madammeke!

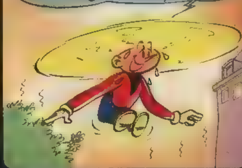

Eindelijk een beetje schaduw!

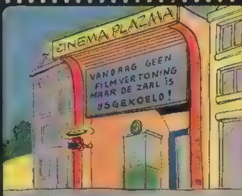

GOAL!!

Wat betekent dat?...

DOE DAT LUIK DICHT! JE LAAT DE HITTE BINNENKOMEN!
ZIP

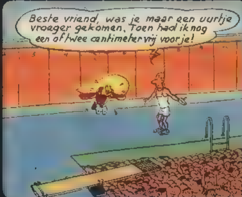

Pech! Aan de riolen had ik wat eerder moeten denken!

MOOI! Ik ga naar de bioskoop!

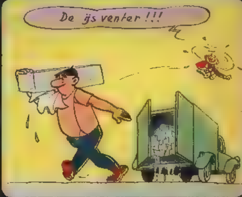

CINEMA PLAZMA
VANDAAG GEEN FILMVERTONING MAAR DE ZAAL IS IJSGEKOELD!

HO!
GEEN PLAATSEN MEER TOT 15 SEPTEMBER

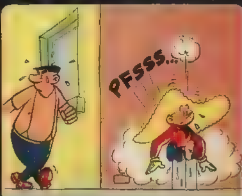

Alweer pech! Dan trek ik naar het zwemdok!

Beste vriend, was je maar een uurtje vroeger gekomen. Toen had ik nog een of twee centimeter vrij voor je!

Als ik mij niet terstond kan verfrissen, smelt ik waar ik sta!

De ijsventer!!!

Sedert deze morgen wacht ik op dit heerlijk ogenblik!...
SSSSS...
SSSSS...

PFSSS...

LELIJKE VLEGEL! WAAR IS MIJN IJS!
He...

NAAR DE GEVANGENIS, DIEF!
Daar is het koel! Duizendmaal dank!

Het spijt me, maar omwille van de hittegolf zijn alle plaatsen in onze gevangenis gereserveerd aan diegenen welke een aanvraag deden aan het Ministerie van Justitie!...
EINDE

SCHUD HET UIT JE MOUW

DOOR

Professor Ricardo

IK KEN HET CIJFER DAT JIJ DENKT

HEEL wat van mijn trouwe lezers voelen zich geroepen om fakir of helderziende te worden, want zij vroegen me, hoe zij cijfers, door anderen gedacht, kunnen raden ?

Hier heb je dan een truefje. Het is eenvoudig en prettig. Je vraagt aan je vriend twee cijfers te raden. Wij nemen aan dat je vriend 8 en 17 denkt. We hebben dus twee cijfers.

1) 8 en 17.

2) Zeg aan je vriend die twee cijfers bij elkaar te tellen, dus 8 + 17 = 25.

3) Ze van elkaar af te trekken, 17 - 8 = 9.

4) De twee bekomen resultaten van elkaar af te trekken, 25 - 9 = 16.

5) De twee verkregen resultaten op te tellen, of 25 + 9 = 34.

Nu vraag je aan je vriend je deze twee laatste uitkomsten mee te delen, dus de cijfers 16 en 34. Wat jij nu te doen hebt, is eenvoudig. Je neemt de helft van ieder cijfer : 16 : 2 = 8 en 34 : 2 = 17.

Je zegt deze twee cijfers aan je vriend en... wat zie je ? 8 en 17 waren precies de cijfers die hij *in gedachten* had gekozen.

★

WIE HEEFT EEN WISKUNDIGE KNOBBEL ?

HET is prettig als je een wiskundige knobbel hebt en spelender wijze ingewikkelde vraagstukken kan oplossen. Hier gaat dan een strikvraag voor die jongens met knappe hersens :

« Een bedelaar raapt sigarettenelndjes op en slaagt er in, een sigaret te maken van drie eindjes. Hij raapt nu negen eindjes op. Hoeveel sigaretten kan hij daarmee maken ? ».

Negen keren op tien antwoordt de vriend, die zo knap rekent, daarop onmiddellijk : « Hij kan er drie sigaretten mee maken ». Dan kan je eens hartelijk lachten en je zegt : « Je vergeet, mijn beste vriend, dat die drie sigaretten nieuwe stompjes geven. Dus kan hij in werkelijkheid geen drie, maar vier sigaretten maken ». Je vriend die zo knap is in wiskunde, zal dit moeten beamen.

KUIFJE WEET HET... EN JIJ ?

DE DODE ZEE IS NIET ZO DOOD!

DE Dode Zee is een binnenzee. Lengte 76 km, breedte 17 km, diepte 1.400 voet, oppervlakte 920 km2. Door de sterke verdamping is het zoutgehalte van deze zee zo hoog dat planten en vissen er niet meer in leven kunnen, vandaar ook de naam « Dode Zee ». Geleerden hebben thans uitgemaakt dat deze zee niet zo dood is en zij zeer waardevolle scheikundige stoffen bevat. Moest men ongeveer 500 miljoen ter beschikking stellen van ervaren ingenieurs en scheikundigen, zouden zij uit die zee vijftig miljoen ton magnesium, calcium, natriumzout en broom kunnen halen. De Dode Zee bevat zoveel kalium dat zij het meststoffenverbruik van héél de wereld voor een periode van 250 jaar zou kunnen dekken ! Naar het schijnt, koestert Jordanië het plan binnenkort nabij Jericho een fabriek op te richten die zal uitgerust worden om kalium uit de Dode Zee te halen.

DE Golfstroom is een warme zeestroming of, zo je wilt, de warmwaterleiding van West-Europa. Deze warme stroming ontstaat in de Golf van Mexico, stroomt naar de oostkust van Noord-Amerika tot Zuid-New Foundland, waar hij door de koude Labradorstroom in noordoostelijke richting wordt afgeleid. Hij stroomt langs Portugal, Spanje, Frankrijk, Engeland en IJsland. Ook België, Holland en de Scandinavische landen krijgen er een stuk van. De Golfstroom is van 150 km tot meer dan 2.700 km breed en heeft een gemiddelde diepte van 150 meter. De Golfstroom vloeit steeds in dezelfde richting met een gemiddelde snelheid van 6 km per uur en z'n temperatuur bedraagt gemiddeld 26°. Het is dank zij de Golfstroom dat West-Europa tot op 70° N. Br. ijsvrije havens heeft, terwijl de Amerikaanse kust al op 50° N. Br. geen ijsvrije havens meer heeft.

LIJNPILOOT

VERVOLG VAN BLADZIJDE 11

DE piloot krijgt nauwelijks de tijd rustig een sigaret te roken. Hij moet zien dat de brandstofreservoirs gevuld worden, hij heeft een heleboel formaliteiten af te handelen, de nieuwe reisweg en de meteorologische berichten in te studeren. Wanneer hij hiermee klaar is, wordt het sein voor de start gegeven. Na iedere lange reis is de bemanning uitgeput en heeft iedereen nog slechts één wens : te slapen. Soms blijven er nog drie of vier uren over om eens door de stad te slenteren en ergens in een restaurant een stukje te eten.

EEN ECHTE FABRIEK

ER wordt heel veel gevraagd van de piloten van een modern viermotorig vliegtuig, want zo'n reus is eigenlijk een fabriek. De kommandant van een vliegtuig draagt de volledige verantwoordelijkheid voor alles wat er aan boord gebeurt. Hij moet bevoegd zijn het werk van de zeven of acht specialisten, waaruit zijn bemanning bestaat, te kontroleren en moet, indien nodig, in staat zijn hen te vervangen. Hij is dus naast piloot ook ingenieur, navigator, werktuigkundige, marconist, enz. Niet iedereen is dus in staat om chef-piloot te worden en miljoenen kilometer te vliegen ! Slechts wie hard werkt en over een groot uithoudingsvermogen en wilskracht beschikt, brengt het zo ver. Niemand is zo op slag en ommezien kommandant en, na God, meester aan boord...

Men mag eerst mee om een bepaalde proeftijd uit te doen, dan wordt men hulppiloot van een tweemotorig toestel en mag men enkel vracht vervoeren. Daarna wordt men hulppiloot aan boord van een tweemotorig toestel voor passagiers. Nog een stapje hoger op de ladder en men wordt hulppiloot op een viermotorig vliegtuig. Daarna kommandant aan boord van een tweemotorig toestel voor vracht en zo voort. Je ziet, die ladder heeft vele treden en er zijn tien, vijftien jaar praktijk en duizenden uren vlucht nodig, alvorens men de laatste en zo begeerde galons op de mouw van zijn uniformvest mag laten naaien. Denk niet dat men zo makkelijk die ladder opstijgt ! Telkens weer staat men voor een examen. Het examen van boordkommandant is zeer streng en zelfs ingenieurs zouden er voor terug schrikken. De geringste vergissing van de boordkommandant kan inderdaad de dood van vele mensenlevens tot gevolg hebben.

Wie piloot wenst te worden, moet intelligent, moedig, wilskrachtig en koelbloedig zijn. Misschien bezit je al deze eigenschappen en behoor je eens tot de ridders die met hun stalen ros door het wijde luchtruim klieven..

Een blik in de stuurkajuit van de Boeing 707 jet-tanker-transport.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

MOHAMMED, DE PROFEET

OP het ogenblik dat de heilige Gregorius stierf en Europa christen was, werd er in Arabië een nieuwe godsdienst geboren : de Islam. De Islam werd voor het christendom een groot gevaar en meer dan eens dreigde het kruis vervangen te worden door de wassende maan. De Moesleïmin, of Muzelmannen, of Mohammedanen, d. w. z. « getrouwen », zijn de volgelingen van MOHAMMED. Hun aantal bedraagt thans driehonderd vijftig miljoen !

3. - DE STAD VAN DE PROFEET

DE Koraichieten waren woedend, want Mohammed maakte een einde aan hun tempel en aan hun vele goden. Mohammed werd ter dood veroordeeld en moest in de nacht van 24 september 622 vluchten. Die vlucht heet de Hedsjira. Zij vormt het begin van de Mohammedaanse tijdrekening. Mohammed vestigde zich te Jatreb, voortaan Medina, of « stad van de profeet » geheten.

1. - DE « KAABAH »

DE Arabieren behoren tot het blanke ras. Zij waren oorspronkelijk nomaden, wat thans voor het grootste deel van hen niet meer het geval is. Te dien tijde waren er in de woestijn twee belangrijke steden : Jatreb en Mekka. Mekka was en is nog steeds het godsdienstig centrum van de Arabische wereld. Daar was de Kaäbah, een kleine kubieke tempel met ongeveer 12 m zijde. In die tempel stonden niet minder dan 300 godheden, Christus inbegrepen. Van heinde en verre kwamen pelgrims naar deze tempel en de rijke stam van de Koraichieten was met de bewaking van dit heiligdom belast. Uit deze stam werd, omstreeks 580, Mohammed geboren. Mohammed betekent « de geprezene ». Hij was schaapherder en karavaanleider en huwde Khadidja, een rijke weduwe.

4. - DE KORAN

MOHAMMED dikteerde zijn leer als hij in een toestand van vervoering verkeerde. Wat hij zei en predikte werd gebundeld en die bundel van 116 hoofdstukken of soera's heet Koran, wat in 't Arabisch « verkondiging » of « reciet » betekent. De Koran zegt dat men liefdadig moet zijn en dat men vijf keren per dag moet bidden : « Allah is groot ». Verder, dat men moet vasten in de negende maand van de Mohammedaanse kalender : de Ramadân of vastenmaand. Men moet aalmoezen geven en als oprecht Mohammedaan ten minste een keer in zijn leven naar Mekka pelgrimeren. Het is een eenvoudige nauwkeurige godsdienst, aangepast aan het leven van de Arabieren.

2. - ALLAH EN ZIJN PROFEET

MOHAMMED mediteerde veel, ontving rond 610 zijn eerste openbaring en begon te prediken. Hij zei o.m. : « God is één en onzichtbaar. Men moet blindelings geloven aan de wil van Allah, want alles staat geschreven ! ». Hij predikte ook het laatste oordeel en het toekomstig leven. Zijn dogmen werden geïnspireerd door de Joodse godsdienst, waarmee hij goed vertrouwd was.

5. - DE TERUGKEER NAAR MEKKA

IN 630 deed een zegevierende Mohammed aan het hoofd van zijn troepen zijn intrede in Mekka. Hij zette al de godenbeelden uit de kleine tempel en liet er niets anders dan de reliek van Ismaël, voorvader van de Arabieren. Mohammed was thans meester in Arabië. Op de minaretten riepen de muezzin en in de moskeeën baden de gelovigen : **« Allah is Allah en Mohammed is zijn Profeet ! »**. Mohammed stierf en zijn volgelingen trokken op het oorlogspad om de wereld voor hun geloof te winnen !

(Wordt voortgezet.)

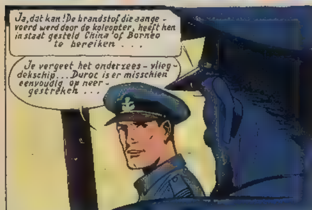
DE MUUR VAN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

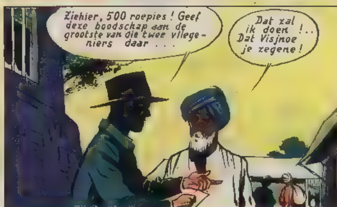

DE STiLTE

Op wandel door de havenstad Kakinadu, ontdekt Dan in een uitstalraam Tibetaanse letters, die hij meent te herkennen...

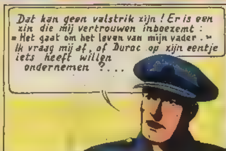

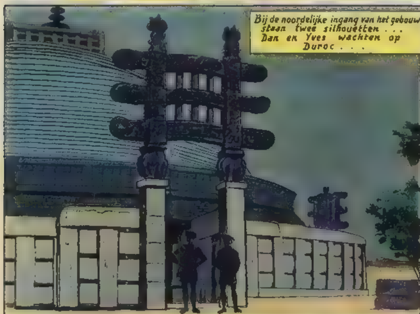

ROMAN VAN MICHEL PHILIPPE
GEILLUSTREERD DOOR RAYMOND REDING

KRUIS of MUNT

Big en Pasja hebben in Nicaragua een maatschappij voor vliegtuig-taxis opgericht. Davis, een man zonder skrupules, steekt telkens opnieuw stokken in de wielen. Thans probeert hij de werktuigkundige van de twee piloten om te kopen...

SABOTAGE

TOEN de zaak geklonken was, keken Davis en de werktuigkundige elkaar geruime tijd aan.

– Ik wens vooraf betaald te worden, zei Gruebner ten slotte.

– Voor het ogenblik heb ik geen geld bij de hand en niets zegt me dat jij, eens de dollars in je zak, onze overeenkomst stipt zult uitvoeren, antwoordde Davis vinnig.

– Zoals je wilt, zei de werktuigkundige en liep rustig naar de deur.

– Niet zo vlug ! blafte Davis, die bleek geworden was. We kunnen de zaak, mits zekere garanties, misschien wel regelen.

DE werktuigkundige bleef staan en dacht een ogenblik na.

— Hm... als enige garantie kan jij me de schriftelijke verklaring geven dat jij de dader van die aanslag bent. In ruil voor mijn geld geef ik je dit dokument terug. Betaal je me niet, geef ik het in handen van de politie. Wat denk je daarover ?

De Amerikaan sloeg wit uit van woede. Lang dacht hij na, dan blonk er een sluwe glans in zijn ogen.

— Goed. Meen echter niet dat je later nog chantage zal kunnen plegen met dat dokument. Ten eerste betaal ik je pas wanneer je me die schuldbrief hebt gegeven en ten tweede klaag ik je bij de politie aan, indien je het waagt die bekentenis tegen mij te gebruiken. Vergeet niet dat je mijn handlanger bent...

— Akkoord... Wanneer mensen vertrouwen in elkaar hebben, komen ze steeds tot een overeenkomst, grinnikte Gruebner.

Davis haalde de schouders op en liep naar zijn schrijftafel. Haastig pende hij een korte formule op een blocnote, ondertekende, scheurde het blad af en gaf het aan Gruebner. Deze laatste las het aandachtig.

— O.K., zei hij laconiek, terwijl hij het blad plooide en in zijn portefeuille stak. Nu is het mijn beurt.

— En wanneer vindt dat... laten we zeggen... ongeluk... plaats ? vroeg de Amerikaan bijna fluisterend.

— Morgen reeds, antwoordde Gruebner met onheilspellend glimlachje. Morgen stijgen de « Froggies » samen op voor een topografische verkenningsvlucht boven de wildernis. Een mijneigenaar heeft hen met die taak belast omdat hij van plan is een nieuwe concessie voor mijnexploitatie te vragen. Een geluk, want ze stijgen heel zelden samen op !

— Pas goed op. Ik wens niet dat de zaak misloopt.

— Wees gerust, ik ken m'n stiel. Zelfs als ze heelhuids uit dit ongeluk komen, zien we ze nooit levend terug... De jungle is eindeloos, er zijn de giftslangen en de rode mieren, die nog nooit hun gevangenen levend lieten gaan.

Dit werd op zulk 'n cynische toon gezegd ,dat de man met het rood haar een koude rilling langs de rug voelde lopen...

★

DAAR ligt de Rio Tinto.

Pasja boog zich tegen de ruit van het vliegtuig en zocht met de ogen de rivier, die tussen de bomen schitterde als een zilveren lint. Het oerwoud gleed nu onder de vleugels van de Fairchild weg.

Nergens was er een opening in die groene zee, nergens een open plek. Pasja maakte zich klaar om de Rio Tinto, gesignaleerd door Marc, op de kaart aan te duiden, als hij plotseling een verdacht gerucht hoorde. Hij scherpte zijn aandacht en er verscheen een diepe rimpel op zijn voorhoofd. Er was iets in het lied van de motor dat hem alarmeerde. Veel was het niet. Slechts een crescendo, dat onmiddellijk weer wegebde, maar niet ontsnapt was aan het geoefend oor van Pasja.

Een ruime tijd bleef alles stil. Dan kwam dat gerucht opnieuw en duidelijker opzetten. Ook Marc hoorde het. Het was als een valse noot in het lied van de motor, dat hem zo vertrouwd in de oren klonk.

Hij fronste de wenkbrauwen en bromde met enige onrust in de stem :

— De « molen » trilt.

— Keer terug ! Indien de taxi ons hier in de steek laat, komen wij nooit meer levend in de bewoonde wereld.

Big gehoorzaamde onmiddellijk. Heel voorzichtig draaide hij, gaf zoveel gas als enigszins mogelijk was en een soort van hik deed het toestel schudden.

Korte, doffe slagen deden de motor zodanig schudden dat een rilling doorheen heel de romp liep. Ogenblikkelijk maakte Marc een einde aan de gekke sarabande van de cylinders.

— Het is de schroef ! zo luidde de diagnostiek van Pasja.

— Ja, het is de schroef en ik vrees dat onze schroef aan de haal wil gaan...

Het koud zweet brak de twee piloten uit. Ze vlogen te lang en waren te zeer met motoren en vliegtuigen vertrouwd om niet te weten wat er gaande was. De schroef zat los. Bij iedere draai loste ze meer. Zij deed motor, romp en vleugels heviger en heviger trillen. Door deze schokken kwamen de schroefbouten een na een los. Indien dit niet ophield, zou de schroef plotseling van de neus van het toestel vliegen en de motor met zich meerukken. Big en Pasja moesten landen en dat moest vlug gebeuren. Koortsachtig zocht Marc onder de wielen van zijn toestel naar een strook grond, waar hij zou kunnen neerstrijken, maar te midden van die oceaan van groen was geen open plekje te bespeuren.

Langzaam en zwaar scheerde de Fairchild vlak over de boomkruinen. Marc liet de motor zo langzaam mogelijk draaien. Hij kon zijn toestel echter niet in de lucht houden en was verplicht meer gas te geven. Plotseling scheurde een oorverdovend en snijdend gehuil door de lucht, dan een geweldige schok. De motor huilde als in doodsangst. De schroef bevrijdde zich, zwiepte, om zichzelf draaiend, door de lucht. De schroefbouten zoefden

door de ruimte als kogels. De motor spatte uit elkaar, spuwde al zijn schroeven, cylinders, zuigers uit en de Fairchild verloor het evenwicht, kantelde op de rug en stortte dan in een bliksemsnelle spiraalvucht naar beneden.

Met toegeknepen keel, het angstzweet op de slapen en een zwaar kloppend hart, staarden Pasja en Big als gehallucineerd naar de groene zee die op hen toekwam.

Als een steen in de zachte slijkerige oppervlakte van een poel, zo kwam het vliegtuig in de jungle terecht. De vleugels van de Fairchild knakten af, boomtakken kraakten en de bladeren ritselden. Een doffe slag waarvan de echo nog lag nadreunde, verstoorde de stilte van het oerwoud. Een grote zwerm vogels steeg krijsend op...

Van heel het drama bleef er niets over dan een brede wonde in het groen en daarin stak, als een pijl in de grond, de romp van wat eens die sterke, onvermoeibare Fairchild was...

★

HET geluid van de deur, die achter hem werd geopend, deed Davis opschrikken. Hij keerde zich met een ruk om. Op de drempel stond Gruebner. Hij glimlachte en strekte de hand uit.

— Ik kom mijn honorarium opstrijken, grinnikte hij.

— Wie bewijst mij dat je opzet gelukt is en dat die vervloekte piloten dood zijn ?

— Ik kom zo juist van de kontroletoren. De brandstofreserves van de Fairchild zijn sedert lang uitgeput en geen enkele vlieghaven seinde totnogtoe hun aankomst. Dit betekent dat ze in de wildernis zijn neergestort. Men begint trouwens reeds met de opsporingen want de Fairchild werd officieel als vermist opgegeven.

— En... indien men het wrak vindt ?...

— Wees mar niet bang, antwoordde de werktuigkundige schouderophalend. Wanneer men het wrak vindt, hebben de rode mieren hun werk reeds gedaan... Een ongeluk is absoluut verklaarbaar. Ik heb de bouten van de schroef zodanig losgeschroefd, dat ze slechts zeer langzaam en na verloop van tijd helemaal konden losgeraken en de schroef van het vliegtuig werd gerukt. En nu kom ik om mijn geld...

Met een gelaten zucht nam de man met het rood haar een groot pak bankbiljetten en stak het de werktuigkundige toe. Op het ogenblik dat deze laatste het geld wou grijpen, trok Davis het echter terug en zei :

— En het dokument ? Ik wil niet dat jij met die bezwarende getuigenis rond blijft lopen, mijn waarde !

Wantrouwig haalde Gruebner het briefje uit zijn zak.

— Jij geeft het geld en ik het briefje, grinnikte hij. In zijn ogen lag er een brutale en vast besloten uitdrukking en zijn hand stak diep in zijn vestzak, die uitpuilde omdat er een grote revolver in stak...

Davis wierp een oogslag op het dokument dat Gruebner hem had overhandigd. Deze laatste liep naar de deur en bedreigde Davis met een Luger.

— Adieu, Davis ! Mijn fortuin is gemaakt. Ik vertrek naar mijn land.

— Goede reis, mijn waarde ! zei Davis op joviale toon tot zijn handlanger.

De deur werd dichtgesmakt.

In een oogwenk veranderde het uiterlijk van de Amerikaan. Hij werd bleek, klemde de tanden op elkaar en alles wees er op dat hij een heimelijk plan broedde.

— Pepe ! riep hij.

Een Indiaan kwam geruisloos in het bureau. Hij vijlde zijn nagels met een lange navaja, zo scherp als een scheermes. Davis wees naar de deur.

— Grijp die man ! beval hij koud. Neem hem het geld af... het zijn valse bankbiljetten. Je brengt ze me terug ! De man stuur je naar de andere wereld, begrepen ?

De Indiaan boog en verdween even stil als hij gekomen was.

VOLGENDE WEEK :

VERDWAALD IN DE JUNGLE

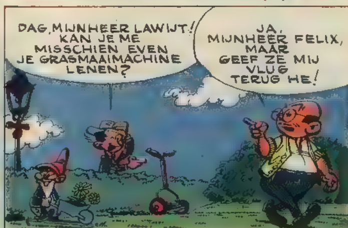

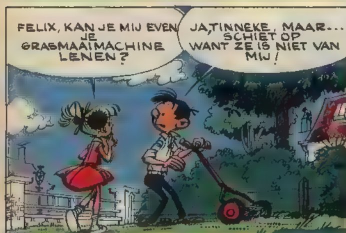
Ton en Tinneke

DOOR Franquin

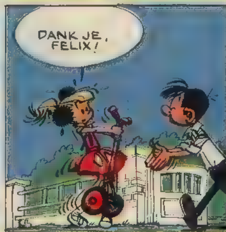

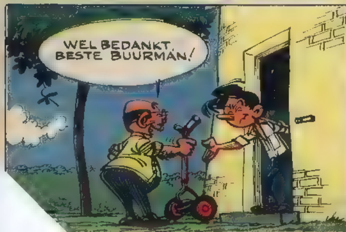

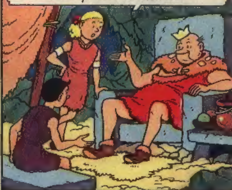

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik, koning van de dwergen, duelleerde met Thoraks, koning van de reuzen. Onze vriend haalde de overwinning...

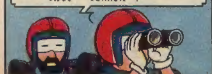

(Wordt voortgezet.)

DE POS

De dikste kabel ter wereld

IN een fabriek van Doncaster werd een metalen kabel vervaardigd, die slechts 50 m lang, is, maar een omtrek van 35 cm heeft. Het is de dikste kabel die ooit werd vervaardigd. Hij is bestemd voor de haven van Hong-Kong en dient om de schepen, die in het droogdok opgekalfaterd worden, te lichten.

NA-APERIJ ?

APEN, die in een raket werden geplaatst vlogen 58.000 meter hoog en kwamen gaaf en behouden weer op de veilige aarde terug. Zij waren natuurlijk uitgerust met alle bestaande middelen,

om hen tijdens deze fantastische tocht zo goed mogelijk te beschermen. « Vermits de apen het konden uithouden, kunnen wij het ook ! » zeiden sommige piloten. Van na-aperij gesproken !

BEN JIJ REEDS LID VAN DE KUIFJE'S CLUB

3.000 WRAKKEN

UIT opzoekingen bleek, dat er voor de kusten van Australië niet minder dan 3.000 scheepswrakken op de bodem van de zee liggen. Sommige van deze wrakken vormen een gevaar voor de scheepvaart, anderen zouden schatten bevatten. De Commonwealth Navy heeft besloten ze te lichten. Vier speciale schepen begonnen met dit werk dat vijf en twintig jaar zal duren.

EEN STERKE MAN

EEN juwelier voer in een schuitje de Mississippi af over een afstand van 3.000 km. De journalisten feliciteerden hem hartelijk en vroegen hem waarom hij die gevaarlijke tocht had gedaan ? Toen antwoordde de juwelier eenvoudig : « Ik wou mijn familie bewijzen dat ik een sterke man ben ! »

DE DUIVENTIL

DE muren van « De Duiventil », de kleuterklasjes van Meppel in Holland, worden door de kleuters zelf fraai versierd. De ontwerpen worden door meisjes en jongens van vier tot zes jaar eerst gemaakt op grote vellen papier, daarna worden zij op de muur geborsteld. Of dat prettig is !

LEER JE LES AL SLAPEND

ER werd, niet lang geleden, een eigenaardig toestel vervaardigd, dat automatofoon heet. Dit toestel registreert teksten en deze teksten worden dertig maal per nacht door een fluisterende stem herhaald. Het apparaat wordt onder het oorkussen van diegene welke de teksten onthouden wil, geplaatst. Op een bepaald uur, nl. in het begin van de slaap, tegen middernacht en tegen de morgen schiet het toestel aan het werk. Tijdens deze drie uitzendingen worden de teksten tien keren herhaald. De slaper kent 's morgens wanneer hij wakker wordt — aldus de uitvinder van de automatofoon — de teksten perfekt van buiten.

Polochon in de Pampas

EEN VERHAAL AANGEBODEN DOOR **GOVERNOR** GETEKEND DOOR BERCK.

(Wordt voortgezet.)

Tilion

FEESTDAGEN BIJ DE VLEET

DE Amerikaanse Kamer van Koophandel maakte bekend, dat er voor het lopend jaar 280 bijzondere dagen en weken zijn vastgesteld. Naast de klassieke rij feestdagen ontdekten we de volgende : een nationale Pretdag en een nationale Vriendschapsdag, een Liefde Dag, een Laat-Anderen-Lachendag. Er komt een Week van de Glimlach; een van het Blijspel en een Nationale Lachweek. Op te merken valt dat de Week van de Glimlach samenvalt met de Nationale Apennotenweek en de Week van de Zalm in Blik. Wie voegt er nog enkele aan dat lijstje toe ?

JUPITER EN JUNO

DAT zijn de nieuwe vedetten van de zoo van Chester in Groot-Brittannië. Ze zijn zo klein dat men ze in een hand kan houden en hebben grote treurige ogen. Zij kregen de naam Juno en Jupiter. Deze diertjes zijn galagos, zoogdieren die behoren tot de familie van de lemuren. Zij bewonen de tropische streken van Afrika. Jupiter en Juno voeden zich met fruit, insekten en vogeleitjes.

KLEINE OORLOG TE PARIJS

DE eigenaar van een Parijs café versierde zijn gelagzaal met kleine, in heldere tinten geschilderde ballons. Het geheel zag er wel leuk uit, maar de klanten schepten er een heimelijk genoegen in even met hun brandende sigaret tegen zo'n ballon te tippen. Het gevolg was vanzelfsprekend een vreselijk knal. Iedere dag

moest de eigenaar een groot aantal ballons vervangen. Nu kwam hij op het idee de ballons zodanig te vullen dat ze, naast een hoeveelheid gas, ook bepaalde hoeveelheid water bevatten. De gasten die een ballon lieten springen, kregen een flinke stortbui op het hoofd en vermits zij een café niet bezoeken om water te drinken... laten ze de ballons thans met rust !

DE TEST VAN DE WEEK

KAN JE JE BEHEERSEN ?

10 JA : *Bravo ! Jij hebt flegme ! Men zou je houding in het Oosten waarderen. Chinezen en Japanners bewaren hun glimlach en blijven onbewogen zelfs wanneer grote rampen over hun hoofd neerkomen wat betuigt van een grote karaktersterkte.*

VAN 7 TOT 9 JA : *Je bent wel eens opvliegend ! Je laat je meeslepen door je gevoelens en denkt er pas achteraf aan dat het eigenlijk de moeite niet loonde je zo dik te maken.*

VAN 1 TOT 3 JA : *Jij bent een kruidje-roer-mij-niet. Je laat je zozeer meeslepen door je gevoelens dat je niet eens ziet dat sommige van je vrienden er genoegen in schepen je boos te maken.*

0 JA : *Al wat je voelt, mijn beste vriend, staat op je gelaat te lezen. Tracht jezelf beter te beheersen. Tracht je gevoelens beter in toom te houden, anders ga je in je leven nog zeer moeilijke uren kennen.*

GROOTJE WIL NAAR DE MAAN

EEN 91-jarige Indiaanse verstopte zich op een koopvaardijschip dat het anker lichtte en het ruime sop koos. Na drie dagen kwam grootje te voorschijn want... haar sigaren waren op gerookt. De kapitein vroeg boos waarom ze als verstekelinge was meegevaren ? « Ik wil naar Amerika want, ik heb gelezen dat er volgende zomer uit Amerika vliegtuigen zullen opstijgen met bestemming naar de maan en... Ik wil naar de maan » luidde het antwoord.

Grootje werd echter weer afgezet te Manila, waar ze thuishoort.

SPIERKRACHT

WEET je hoeveel gewicht een olifant met zijn slurf kan optillen ? Neen, zoek niet verder, wij verklappen het je... ongeveer 1.000 kg ! Voegen wij hier aan toe dat de slurf van de olifant samengesteld is uit 40.000 spieren !

VOLGENDE WEEK :
Een sensationele getekende roman :
HET SPOOK VAN DE PRAIRIE

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

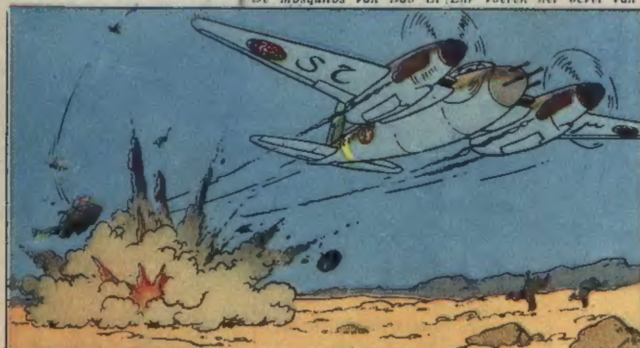
Oplage gekontroleerd door Devea.
DEVEA

2-5-57

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

De Mosquitos van Bab El Ehr voeren het bevel van Mull Pasja uit en stijgen op...

(Wordt voortgezet.)